

Sygn. akt V KK 210/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejcki

SSN Marek Siwek

w sprawie **D. S.**,

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 listopada 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt VII K 7/19,

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. w pkt 1, obejmującym rozstrzygnięcie o karze łącznej ograniczenia wolności i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łasku do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

D. S. został skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku, VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Poddębicach z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt VII K 97/15,

za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 16 kwietnia 2015 r. na karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda oraz środki karne: zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej i podanie wyroku do publicznej wiadomości; kara grzywny została wykonana w dniu 14 grudnia 2015 r.;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku, VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Poddębicach, z dnia 19 sierpnia 2016 r., sygn. akt VII K 28/16 za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby 3 lata, dozór kuratora, środki probacyjne: zobowiązanie do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, zobowiązanie do poprawnego zachowania wobec pokrzywdzonych; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. akt V Ko 1905/17, zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt V Kzw 116/18, karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zamieniono na karę roku ograniczenia wolności w wymiarze 20 godzin miesięcznie; kara ograniczenia wolności niewykonana w całości;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 23 listopada 2017 r., sygn. II K 276/17, za przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 popełnione w dniu 26 lutego 2017 r. na kary: miesiąca pozbawienia wolności i 2 lat ograniczenia wolności w wymiarze po 30 godzin miesięcznie oraz środki karne: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu dożywotnio, świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; kara pozbawienia wolności wykonana w okresie od 8 stycznia 2018 r. do 7 lutego 2018 r., kara ograniczenia wolności wykonana w części w wymiarze 184 godzin w okresie od lipca 2018 r. do stycznia 2019 r.;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku, VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Poddębicach z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. VII K 39/18, za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od 1 kwietnia do 20 sierpnia 2017 r. i od 1 listopada 2017 r. do 1 lutego 2018 r. na karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym i środek probacyjny - obowiązekłożenia świadczeń alimentacyjnych na utrzymanie córki; kara ograniczenia wolności niewykonana w całości.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Łasku, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Poddębicach z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. VII K 7/19, w zaskarżonym punkcie 1, na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. połączone zostały wyroki opisane w pkt 2, 3 i 4 (sygn. VII K 28/16, II K 276/17 i VII K 39/18) w zakresie kar jednostkowych ograniczenia wolności w ten sposób, że wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze po 30 godzin w stosunku miesięcznym; w punktach 2-5 sentencji wyroku rozstrzygnięto nadto o pozostałych kwestiach procedowanych w ramach postępowania o wyrok łączny, jak również o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony, na skutek czego uprawomocnił się. Nie sporządzono też pisemnego uzasadnienia.

Od tego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. złożył - na korzyść skazanego - Rzecznik Praw Obywatelskich. Zaskarżył wyrok w zakresie pkt 1 sentencji, obejmującego rozstrzygnięcie o karze łącznej ograniczenia wolności. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, to jest art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec D. S. kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy, w sytuacji gdy przywołany przepis ustawy karnej dopuszcza orzeczenie kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat. Konsekwencją sformułowania powyższego zarzutu był wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łasku w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna. Istotnie bowiem wyrok w zaskarżonej części został wydany z rażącym naruszeniem prawa materialnego – art. 86 § 1 k.k., które to uchybienie miało istotny wpływ na jego treść. Zgodnie bowiem z brzmieniem powyższego przepisu, w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania sądu meriti, sąd ten był uprawniony wymierzyć karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Wymiar kary łącznej ograniczenia wolności nie mógł zatem przekroczyć określonego ustawowo górnego limitu, tj. dwóch lat. Wymierzenie kary łącznej w rozmiarze 2 lat i 8 miesięcy kary ograniczenia wolności z oczywistych względów stanowiło rażącą obrazę art. 86 § 1 k.k., mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem skazanemu wymierzono dolegliwość w takim rozmiarze, który – zgodnie z obowiązującym prawem – był niedopuszczalny, jako orzeczony powyżej ustawowego limitu.

W tym stanie rzeczy wyrok w zaskarżonej części podlegał uchyleniu, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.

I.n

ał